

**מפתח עניינים
אלפביתי
ונושאי הסעיפים**

הלכות חופה וקידושין

עיקרי השולחן
מפתח עניינים אלפביתי
להלכות חופה וקידושין

הבהרה: ההפניות במפתח זה מתייחסות למספרי העמודים בחלק "עיקרי השולחן". מומלץ לעיין בהתאם לסימן והסעיף שב"עיקרי השולחן" גם בחלקים הבאים: "מבואות לטור ולב"י", "ושנתם" ו"עיקרי מבחן השולחן".

244 אם עד אחד אומר כדבריו.
 246 245 241 206 במי שמעיד 'פלוני הלווה לי בריבית'.
 244 האומר שלא חטא אבל מדבריו יוצא שחטא.
 244 לעניין למסור לו עדות לכתחילה.
 227 219 מי שידוע שחטא, ואומר שהיה מזיד.

אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות

20 בבא על גרושתו.
 20 בבא על נדה או על פנויה.
 21 20 במי שפרוץ בעבירה.
 21 בנישואין אזרחיים.

אין מערבים שמחה בשמחה

108 המקור.
 109 הנושא כמה נשים באותו יום.
 חופות שתי אחיות יחד
 109 באותו יום.
 109 108 באותו שבוע.
 נישואין בחול המועד (ראה: חול המועד)
 109 108 שתי חופות באותו יום.
 109 עניינה ועשירה.

אין עושים מצוות חבילות חבילות

שימוש בכוס אחת לשני עניינים (ראה: כוס)

אכילה

בשוק

237 לתלמיד חכם.
 237 סעודת פת או מאכל אחר.
 237 פוסלת לעדות?

אמנה

278 אם הלווה טוען שהשטר הוא אמנה.

'אנוסים'

20 משומד מאונס שנשא אנוסה לפי חוקי הגוים.

אסמכתא

250 233 במשחק בקוביא.

אפקעינהו רבנן לקידושין

70 באיש שאנסוהו לקדש.
 70 באשה שאנסוהו להתקדש.
 46 במקדש במתנה ע"מ להחזיר.
 90 87 במקדש בעדים שפסולים מדרבנן.

ארוסה

23 אסורה למקדש.
 23 אם הוא מקדש אותה בביאה בביתו.

א

אדם חשוב

קידושין ע"י נתינת אשה לאדם חשוב 52 51 41
 אדם שחשוב רק בעיניה 41
 אם לא אמר לה 'התקדשי לי בהנאה זו' 42 41
 אם לא אמרה 'ואתקדש לך' 41
 ולפני כן דיבר עמה על עסקי קידושה 41
 אם נתנה לו מתנה ע"מ להחזיר 48
 אם נתנה רק פרוטה 42
 סתם אדם נחשב חשוב? 41

אומדנא

בעדות בקידושין 81 79

אונס (כפייה)

המקדש אשה נגד רצונה 70
 אם בתחילה לא רצתה ובסוף רצתה 70
 אם לא גילתה דעתה מוקדם שהיא רוצה 71
 אם לא דיברו לפני כן על עסקי קידושה 70
 אם בתחילה רצתה ובסוף לא רצתה 70
 אם חזרה בה תוך כדי דיבור 70
 אם הסכימה בגלל קנס שידוכין 72
 אם שניים מעידים שרצתה ושניים מעידים שנאנסה 71
 ונתקדשה לאחד מועדי האונס או לאדם אחר 71
 מי שאנסו אותו למכור 70
 מי שאנסו אותו לעשות דבר שהוא חייב לעשות 72
 מי שאנסו אותו לקדש 72-70
 אם אמר 'רוצה אני' 70
 אם מסר מודעה לפני כן 70
 מי שאנסו אותו לקנות 72 71

אורח

שקידש במאכל מהסעודה 59
 בכוס יין 59

אילם

הדרך שבה יחולו הקידושין שלו 35

אימוץ

כתיבת 'בני' על בן מאומץ 279

אין אדם חוטא ולא לו

במי שבזק שחיטה של אחר ויצאה טריפה מיזו 222

אין אדם משים עצמו רשע

לומר שחטא ושהוא פסול לעדות 244 227 215 214
 אם הוא מוסיף 'ואעשה תשובה' 244

אשכנזים

- הבדלים בינם לספרדים בחופה ובכתובה 169.....
- 'אשר צג אגוז' (ברכה על בתולים) אמירתה בלי כוס או בלי שם ומלכות 130.....
- הנוסח 130.....
- רק אחרי הביאה 130.....
- אשת איש**
- מתנתה חלה רק בהסכמת בעלה 54.....

'אתן'

- המבטיח 'אתן לך' ועשו קניין - חייב לתת? 167.....
- במתנה 273.....
- שטר עם לשון זו, בעם הארץ או בתלמוד חכם 273.....
- בשטר תנאים 167.....

ב

בהמה דקה

- אין מצילים את הרועה ממימה 230.....
- אסור לגדל אותה בארץ ישראל או בבבל 230 229.....
- בזמן שאין לישראל שדות בארץ ישראל 229.....
- פסול המגדל לעדות (דאה: רשע)

ביאה

- לשם קידושין בלי עדים 20.....
- אם גלוי שכונתו לשם קידושין 20.....

ביטוח

- על כתובה 347.....

בית דין

אם שניים העידו שדיין פסול ושני חבריו מכחישים

- אם חבריו כבר חתמו על קיום השטר 248.....
- אם חבריו מעידים שלא חטא או שעשה תשובה 248.....
- אם חבריו עוד לא חתמו על קיום השטר 248.....
- דיינים שאוהבים זה את זה 198.....
- דיינים שקרובים זה לזה - אבי החתן ואבי הכלה 198.....
- דיינים ששונאים זה את זה 198.....
- הטוען בב"ד ואח"כ מפרש את טענתו בפירוש

דחוק

מי כשר לדון ומי פסול

- אבי החתן לאבי הכלה 198.....
- אוהב ושונא של בעל דין 192.....
- בעל נגיעה ממונית, שהפסיקה לפני שדן 205 204.....
- הנוטל שכר לדון 237.....
- אם החזיר את השכר 237.....
- חובה להחזיר? 238.....
- מי שהיה פסול רק בגמר הדין 209 203.....
- מי שהיה פסול רק בתחילת הדין 203.....
- רשאי להכות חשוד כדי שיודה 265.....
- העמדתו על העמוד בלבד 265.....

בכור

- בכור מאם אינו יורש פי שניים 273.....

אשה שנתנה מתנה לבנה הבכור כי לא ידעה זאת 273.....

בעילת מצוה

- אופן הפרישה ממנה 128 127.....
- איסור הכלה כנידה אחריה 128 127.....
- אם לא גמור את ביאתו 127.....
- תליית כתם בדבר אחר בג' ימים ראשונים 129 128.....
- בשבת 127.....
- מניין ז' נקיים אחריה 128 127.....

ברכה (דאה גם: 'אשר צג אגוז'; שהחיינו)

- חידוש ברכה שלא נזכרה בתלמוד 130.....

ברכת אירוסין

- אם אין שם עשרה 68.....
- אם בירך לפניו את ברכת החתנים 108.....
- אם לא בירך אותה

- השלמותה בשעת הנישואין 67.....
- השלמותה ע"י קידושין חוזרים 67.....

במי שמקדש פעם שנייה, ובירך בפעם הראשונה

- אם בראשונה קידש בפסולי עדות 90 89.....
- אם בראשונה קידש קידושי טעות 101 67.....
- אם בראשונה קידש קידושי ספק 67.....
- המקדש שוב בשעת הנישואין מפני הרואים 67.....

בעשרה גדולים

- בקידושין של אנדרוגינוס 65.....
- בקידושין של חרש 65.....
- עם חרשת או עם פיקחת 65.....

בקידושין של קטן (דאה: קטן)

- ברכת השבח או ברכת המצוות 64.....
- הנוסח

- 'הנשואות לנו' 65 63.....
- 'והבדילנו מן העריות' או 'וציונו על העריות' 65 63.....
- 'חופה וקידושין' או 'חופה בקידושין' 63.....
- טעמים לנוסח 64.....

- 'ע"י חופה וקידושין' או רק 'מקדש ישראל' 65 63.....
- עם חתימה בברכה נוספת? 63.....

- לפני הקידושין או אחריהם 65 64.....
- מי מברך - החתן או אחר 65.....

- מנהג לברך אותה בשעת הנישואין 67.....
- על כוס 66.....

- אם אין לו יין או שכר 66.....
- ברכת הגפן בתחילה או בסוף 108.....
- לעיכובא? 130 107.....

- מסדר הקידושין שותה מהיין? 66.....
- על שיכר 66.....
- שיעור השתייה 66.....

ברכת הנהנין

- המברך להוציא אחר, ואינו אוכל או שותה 66.....
- בברכה שהיא חיוב, כגון בקידוש 66.....

ברכת חתנים (שבע ברכות)

- איסור כלה בלי ברכה 21.....

106..... החתן לא מברך כמה ימים מברכים אותן

131 111..... אם הוא בחור או היא בתולה

112..... אם היא מוכת עין

131 111..... באלמן שנשא אלמנה - רק יום אחד

113..... אם הוא התאלמן מהאירוסין

111..... אם היו כמה סעודות באותו יום

112 111..... אם נשא ביום והסעודה בלילה

133 113..... באלמן שנשא אלמנה בתולה

113..... באלמן שנשא בתולה וחשב שהיא בעולה

113 112..... באלמן שנשא מי שבעל קודם

113 112..... באלמן שנשא מי שנבעלה לאחר

113..... בפנוי שנאף ונשא בעולה

108..... כשיש שני חתנים או שנושא שתי נשים

109..... אם אחד מהם לא נוכח

108..... בברכות שאחרי הסעודה

107..... לפני או אחרי החופה

106..... מקורה

121..... ע"י שמושים שאוכלים אחרי סעודת הנישואין

121..... עזיבת הסעודה בלי אמירת שבע ברכות

107 106..... על כוס יין

108..... הברכה הראשונה או האחרונה

130 107..... לעיכובא?

שימוש בכוס אחת

117..... לברכת אירוסין וברכת נישואין

117..... לשבע ברכות וברכת המזון

118..... בלל הסדר

120 119..... שלא בבית החתן

119..... אם אין דעתם לחזור לביתם תוך שבעה

119..... אם דעתם לחזור לביתם תוך שבעה

120..... אם יצאו מהבית כי הוא קטן מדי

120..... באולם או חדר שנשכר לכך

120..... בבית הורי החתן

120..... ביום השביעי או בשבת חתן

בתולה

- ברכת חתנים לנושא בתולה (ראה: ברכת חתנים)
- ברכת 'אשר צג אגוז' על מציאת בתולים (ראה: 'אשר צג אגוז')
- חופה בנושא בתולה (ראה: חופה)
- כתובתה (ראה: כתובה)
- היום שנושאים אותה (ראה: נישואין)
- ימי השמחה אחרי נישואיה (ראה: שמחה)

ג

גבאי (ראה: מס)

גוים (ראה: גט)

237..... המקבל צדקה מגוי בפרהסיא פסול לעדות

20..... הנושא אשה לפי חוקי הגוים

גזל, גניבה

229..... הגוזל מציאת חרש שוטה וקטן

108..... אם בירך אותה לפני ברכת האירוסין

97..... אם לא בירך - תוקף החופה

106..... ביאור הברכות

123..... במחזיר גרושתו

בני חופה שהתחלקו לכמה בתים - ברכה בכל

121..... תבורה?

121..... אם שמש אחד משמש את כולן

112..... בסעודה שבין החופה לייחוד

123..... בסעודת טבילת הכלה אחרי ז' ימי משתה

110..... בעשרה גדולים

115..... אם חלקם עזבו באמצע הברכה

110..... אם נישאו שלא בפני עשרה ולא ברכו

110..... בסעודה, אם חלקם לא אכלו

108..... בקטן שנשא גדולה או שנשא קטנה

101 97..... בקידושין שניים, אחרי שקידש בטעות ובירך

116..... ברכה ע"י מי שלא אכל בסעודה

ברכת 'אשר ברא' בלבד

118..... אומרים 'נודה לשמך' ולא 'דוי הסר'

114..... בלי פנים חדשות

114..... בלי שום אורחים

116..... אם היתה ביאת מצווה בימים אלו

110..... בשלושה

122..... לאלמן שנשא אלמנה - יום אחד או שלושה

120..... שלא בבית החתן

107 106..... ברכת המצוות או ברכת השבח

בשבעת ימי המשתה, אם אין פנים חדשות

116..... אם היתה ביאת מצווה בימים אלו

115 114 111..... ביום הראשון

114 111..... סעודה שנייה ביום ראשון

116..... ביום טוב

116 115..... בשבת

116..... בסעודה שלישית

114 111..... מיום שני ואילך

111..... בשבעת ימי המשתה, אם יש פנים חדשות

114..... אם היו פ"ח בסעודה אחרת ביום זה

116-114..... אם הפ"ח נוכחים בלי לאכול

115..... אם הפ"ח עזבו באמצע הברכה

110..... בסעודה או בלי סעודה

114..... גדר פנים חדשות

116 115..... אדם חשוב או אדם לא חשוב

115..... אחד או שניים

115..... אשה, קטן או עבד

114..... מי שלא שמע את הברכות בחופה

116 115..... מי שמרבים בשבילו בסעודה

115..... מי שמתכבדים בו או מי ששמוחים בו

114..... מי ששמע את הברכות בחופה אבל לא אכל

113..... מקצת היום ככולו או שבעה מעת לעת

113..... סעודה שהתחילה בשביעי ונגמרה בשמיני

ספירת שבעת הימים

120..... אם יצאו לדרך מיד אחרי החופה

113..... מהחופה או מהסעודה הראשונה

180 'שנת' או 'בשנת'
177 טעות בו בלי שינוי משמעות. ימות השבוע
181 177 בכתבי מלא או חסר
177 'בשבת' ולא 'לשבת'
177 יום ראשון 'באחד בשבת'
177 'שני' או 'בשני'
 שמות החדשים
185 184 אדר, בשנה מעוברת
185 אופן כתיבתם
186 185 אם כתב 'איר' ביו"ד אחת
185 אם כתב 'חשון' במקום 'מרחשון'
185 אם כתב 'מנחם' במקום 'אב'
185 אם כתב 'מר חשון' בשתי מילים
185 אם כתב רק 'לירח א' (לדוגמה) בלי שמו
186 185 מלא או חסר
 כתיבת שם האיש והאשה
299 כותבים גם חניכה (כינוי)
310 אופן כתיבת הכינוי
299 כותבים גם שם טפל
309 כתיבת שם העיר
309 אם נכתב שם לא נכון
262 עדי מסירה או עדי חתימה כרתי
 עדים שכתבו גט - יכולים לכתוב גט חדש?
305 אם הראשון היה כשר ואבד לפני שהגיע לאשה
305 אם הראשון היה פסול
262 על דבר שיכול להזדיף
263 אם יש עדי מסירה או אין
 נישואי האשה על פיו תוך י' ימים מהגירושין או
262 אח"כ
28 שמחובר לקרקע

גירושין

36 ביטול גט - רק בלשון עתיד
28 'טלי גיטך מע"ג קרקע'
87 86 מי שחשוד על עריות ומעיד שנתגרשה
24 נתינת גט בלילה
71 תקנת ר"ג שלא לגרש בעל כרחא
71 אם אנסוהו לקדשה

גניבה (ראה: גזל)**גר, גירת**

201 אח ואחות שהתגיירו - אסורים זה בזה
 אחים שהתגיירו - כשרותם להעיד זה לזה (ראה: פסולי עדות)
20 גוי וגויה שנישאו לפי חוקיהם והתגיירו
20 אם דרו יחד אחרי הגיור
166 גירת - תוארה בכתובה "גירתא"
166 אם היא גם גרושה
166 גירת מותרת בקרוביה מהאב
201 קטן שנולד
166 כתיבת שמו בכתובה

234 הגונב יונים משובך של חברו
237 החוטף מאחר פחות משו"פ
223 פסול גזלן וגנב לעדות
247 246 אם הנגזל מעיד שגזל
246 אם מחל על הגזילה, או לא מחל
247 אם שניים מעידים שגזל, כל אחד על גזילה אחרת
235 באבק גזל, כגון משחק בקוביא
235 234 הגונב יונים משובך של חברו
223 הגונב מנכרי
229 הגונב מציאת חרש, שוטה וקטן
223 החולק עם גנב
223 אם הוא רגיל בכך

גט

301 300 אם העדים לא מכירים את שמות האיש והאשה
266 אם כתבו בו ראשי תיבות
174 אם לא כתוב 'ודן' או 'מינאי'
176 175 173 בכתב אשורי או שאינו אשורי
176-174 בכתב רש"י
175 חלקו בכתב א וחלקו בכתב ב
176 כתב אשורי משובש או כתב רש"י יפה - מה עדיף
173 הטופס
305 הצורך בציווי הבעל לעדים לכתוב
175 173 השפה שבה הוא כתוב
175 173 אם חלקו בשפה א וחלקו בשפה ב
175 אם רק מילים מיותרות כתובות בשפה ב
175 חלקו בלשון הקודש וחלקו בארמית
173 התורה
175 'הרי את מותרת לכל אדם' - מהתורה?
175 173 חתימת העדים בשפות שונות
300 כתיבת גט לאיש שלא בנוכחות אשתו
177 כתיבת התאריך
 היום בחודש

179 אם כתב רק 'לחודש' בלי 'יום'
181 178 בכתבי מלא או חסר (שלשה, שמונה)
179 178 בלשון זכר
183 178 בר"ח - 'באחד' או 'ביום אחד'
186 183 182 178 בר"ח - הימנעות מכתבת גט בו
182 בר"ח - 'ירח' או 'חודש'
186 183 182 בר"ח שיש בו שני ימים
180 המנין המועט והמורובה - מה קודם
179 178 'יום לחודש' או 'ימים לחודש'
177 'ירח' או 'חודש'
179 מספר הימים במלה שהיא גימטריא שלו
179 178 מספר הימים בראשי תיבות
178 'שני ימים' או 'בשני ימים'
 השנה

181 בכתבי מלא או חסר
180 בלשון נקבה
179 במלה שהיא גימטריא שלה
180 המנין המועט והמורובה - מה קודם

גרמי

- 98. אם קדמה לקידושין - היא חלה?
- 99 95 אסור לעשותה בשבת
- 101 באיש חולה שאינו ראוי לביאה
- באלמנה - המעשה היוצר נישואין

- 240. חיוב תשלום מדרבנן או מדאורייתא

ד

- 95. באלמנה מהאירוסין או מהנישואין
- 137 95 ביאה
- 138 137 95 הבאתה לביתו
- 137 136 112 95 ייחוד הראוי לביאה
- 100 99 באשה שאסורה לו
- 100 99 97 באשה שחולה והולכת למות - היא חלה?
- 100 באשה שלא תהיה ראויה לביאה לעולם
- בבתולה - המעשה היוצר נישואין

- דברים שבלב (ראה גם: קידושי שחוק)
- 72 האומרת "קדשני" וטוענת שהתכוונה בשחוק

דם חימוד

- 95. הבאת האיש והאשה למקום שהוכן לכך
- 137 95 הבאתה לביתו
- 99 95 ייחוד עמה
- 137 אם אינו ראוי לביאה
- 95. כיסוי ראשה בהינומא
- 95. פריסת בגד על ראשם

- 129. תליית כתם בדבר אחר בג' ימים ראשונים

דרבנן

- 137 98 22 קונה בתור נישואין?
- 22. קונה בתור קידושין?
- 22. אם היא נדה
- 22. באלמנה
- 137 103 100 99 97 96 חופת נדה - האם נחשבת נשואה
- 138
- 96. אם החתן חשב שהיא טהורה
- 138 103 96 אם החתן ידע שהיא נדה
- 99. אם היא נדה מדרבנן
- 107 103 חופת נדה - עשייתה לכתחילה
- 104 אופן נתינת הטבעת
- 104 אם היא יכולה לטבול ואינה רוצה
- 104 103 הודעה לחתן שהיא נדה
- מנהגי עשיית החופה
- 102 אופן עמידת החתן והכלה
- 144 143 איסור הנחת עטרה בראש החתן והכלה
- 102 אמירת שהחיינו עליה
- 102 בבית כנסת
- 102 הולכת החתן והכלה לחופה עם נרות
- 144 143 102 הנחת אפר בראש החתן
- 102 זריקת קליות ואגוזים
- 144 חוטי זהב וכסף בהינומא
- 169 ייחוד החתן והכלה - מתי
- 102 עטיפת טלית
- 169 פריסת טלית על החתן והכלה
- 108 קריאת הכתובה
- 142 ריקוד עם הכלה בהפסק מטפחת
- 144 143 שבירת כוס
- 102 97 תחת השמים

- חכמים לא יכולים לאסור דבר שהתורה מתירה
- 23 בפירוש

דרשה

- 88 דין שנלמד מדרשה - מדאורייתא או מדרבנן?
- 38 לדרוש דרשה שלא נזכרה בגמרא

ה

הודאת בעל דין

- 73 אם חב לאחרים

הכרזה

- על פסילת רשע לעדות (ראה: רשע)

הפקעת קידושין

(ראה: אפקעינהו)

הקדש

- 36 האומר 'ככר זה הקדש' או 'יהיה הקדש'
- 36 המקדש אשה אוסר אותה לכל העולם כהקדש

הרשאה

- 307. שניים שכתבו הרשאה זה לזה לתבוע ממה נפשך

התחייבות

- 272. לעשות משהו - חייב לעשותו בהזדמנות הראשונה
- 272. 'לפרוע אחרי כמה שנים' - מתי חייב לפרוע

ז

- זימון (ראה: 'שהשמחה במעוני')

זכר לחורבן

בנישואין

- 144 143 איסור הנחת עטרה בראש החתן והכלה
- 144 143 הנחת אפר בראש החתן
- 144 143 שבירת כוס בחופה

ח

חול המועד

- 139 101 אין נושאים אשה בו
- 139. במחזיר גרושתו
- 101. קידושין חוזרים אחרי קידושי טעות
- 139. קידושין ושידוכין בו

חופה

- 107 97 אם לא בירך ברכת חתנים - היא חלה?

חותן

- 23. מלקות למי שגר בבית חמוי

חזקת כשרות

99. אם היתה חופת נדה

ירמיהו

262. שטר המכר שכתב על קנין שדה

נ

כהן

הסתמכות על תואר "כהן" בשטר

310. לעניין אכילת תרומה

310. לעניין גביית חוב

166. נשים שאסורות לכהן

166. בת גר וגירות

166. הודעה על כך בכתובתן

90. שקידש גרושה - דין עדי הקידושין

כוס של ברכה

שימוש בכוס אחת לשני עניינים

117. ברכת אירוסין וברכת נישואין

118. ברכת 'אשר ברא' וברכת המזון

117. קידוש וברכת המזון או קידוש והבדלה

117. שבע ברכות וברכת המזון

118. בליל הסדר

כיסוי ראש לאשה

95. החיוב מתחיל אחרי הייחוד עם החתן

כלה

(ראה גם: נישואין)

איסורה אחרי בעילת מצוה (ראה: בעילת מצוה)

21. איסורה בלי ברכה

144 143. הנחת עטרה בראשה

המצוה לשמחה (ראה: שמחה)

143. הסתכלות בה

143. ביום הראשון או בשבעת ימי המשתה

143. בתכשיטיה, בהינומא ובשערה

42 29. ידיעתה שהטבעת שווה פרוטה

142. ריקוד עמה בהפסק מטפחת

144. שפגשה הלויית מת - הכלה קודמת

מצווה לשמחה (ראה: שמחה)

166. תוארה בכתובה

כללי פסיקה

243. במחלוקת רב נחמן ורב ששת

220. הלכה כדברי המכריע

156. הלכה כרשב"ג במשנתנו

כסף

156. כסף מדינה וכסף צורי

כתובה

148. איסור אשתו אם אין לה כתובה

152 151. אם אבדה

152. אם יש העתק במשרד הרבנות

152. החיוב לכתוב כתובה חדשה

155-153 151. אם הפחית מסכים הכתובה בהסכמתה

256 248 241. בספק אם מיהו פסול לעדות

חליפין (קנין סודר)

46 43. המקדש בחליפין

54 48. אם הוא מקנה לה חפץ (שאינו בידו) ע"י ק"ס

47. אם היא משאירה את הסודר אצלה

54. מטבע אינו נקנה בחליפין

268. על התחייבות שכתובה בשטר

חרם דרבנו גרשום (ראה: גידושין; ריבוי נשים)

חרם של קהל

העובר עליו פסול לעדות? (ראה: רשע)

221. כולל שבועה

חרש

קידושין שלו

65. ברכת אירוסין בהם

35. הדרך שבה יחולו

229. מי שגוזל מציאה שלו

ט

טבעת

בקידושין (ראה: קידושי כסף)

טריפה

עד שהוא טריפה (ראה: עדות)

י

יבמה

23. איסור לבוא עליה משום פריצות

23. ביאה גומרת בה

יד (לשון מקוצרת)

34. ידיים מוכיחות

174. לעניין גט

34. לעניין נזירות ולעניין קידושין

35. ידיים שאין מוכיחות

יום טוב

101. איסור קידושין בו

242 219. הקובר מת ביו"ט - פסול לעדות?

139. נישואין ערב יו"ט

139. סעודת נישואין בו

116. שבע ברכות בו בלי פנים חדשות

יוסף בן שמעון (שם מצוי)

מקום שיש שניים בעלי שם זהה (ראה: ערב; שטר חוב)

ירושת הבעל (את אשתו)

100. באשה שנתגרשה בספק גירושין

100 99. מצד מחילת האשה על נכסיה

רק אחרי נישואין

101 97. אם היתה חולה שנוטה למות בחופה

- בזהובים 157 158
- בכסף מדינה או בכסף צורי 156-158 169
- אם כתוב בה "מכסף צורף" 157
- במשקל כסף שבימינו 157 158 169
- למעשה - ע"פ פשרה 165
- הפחתה מהסכום בהסכמת האשה - תוקפה** 151-153
- אם כתבה "התקבלתי" 151 152 153
- התחייבות החתן בה כנגד הנדוניא (ראה: נדוניא)**
- חתימת החתן עליה** 348
- חתימת העדים**
- אחרי שמיעת הכתוב בה 149
- אם אינם יודעים לקרוא 168
- החתמות "מכובדים" תחת חתימותיהם 168
- לפני או אחרי הקידושין 149
- לפני או אחרי קבלת קניין 149 169
- כתיבת המקום - מקום החופה או מקום הקניין** 168
- כתיבת שם אב מאמץ** 279
- כתיבת שם האיש והאשה**
- כתיבת כינוי 299
- כתיבת שם של גר 166
- מי שיש לו שני שמות 299
- שם משפחה 299
- כתיבת שם העיר שבה התחייב החתן** 309
- אם לא כתבו 309
- מדאורייתא או מדרבנן** 156 157 169
- כתובת אלמנה או כתובת בתולה 156 157
- כתיבת "דחזי ליכי מדאורייתא" בכתובה 156 157 169
- מנהג לכתוב מאתיים זקוקים כסף** 164 165 169
- כולל את עיקר הכתובה? 165
- שוויים 165
- נאמנות הבעל לטעון "פתח פתוח" ולהיפטר** 157
- עשיית קניין - לפני החופה או תחתיה** 169
- קריאתה בחופה** 108
- שאבדה - כתיבת כתובה חדשה**
- אם כתב בה פחות ואח"כ נמצאה הראשונה 152
- הסכום שכותבים 152
- התאריך שכותבים 155
- נוסח 'כתובה דאירכסא' 152
- שבועת החתן בתקיעת כף על חיוביו** 169
- שלא נכתבו בה התנאים שרגילים לכתוב** 279
- אם החתן בא מקהילה שלא נוהגים בהם 279
- שנכתבה ביום ונחתמה בלילה** 149 150
- אם היו עסוקים באותו עניין בינתיים 149 150
- אם כתבו את התאריך של הלילה 150
- אם עשו קניין ביום 150
- לעניין תוספת כתובה 150
- שעבוד נכסים עתידיים לכתובה** 149
- שעדיה פסולים**
- אם רק אחד מעדיה פסול 90
- הצורך בכתובה חדשה 97
- אם התנו שלא תהיה לה כתובה 155
- אם יש כתובה אבל -
- הבעל התנה שערב קבלן יהיה חייב במקומו 149
- היא ביד הסופר כי לא קיבל שכר 148
- התוספת לא כתובה בה 155
- אם לא שיעבד לה את כל נכסיו 148
- אם מחלה עליה 152-155
- אם מכרה אותה לאדם אחר 155
- אם מכרה אותה לבעלה 155
- מפני שחבלה בו ורוצה לשלם לו 155
- אם נתן לה מטלטלין בשווי הכתובה 148 150
- בלי קבלת אחריות עליהם 150 151
- אם עשה קניין בעדים שהוא חייב לה 148 150
- במקום שרגילים לכתוב כתובה 148
- בזמן הזה שאסור לגרש בעל כרחה 152
- ייחוד עמה 148
- אם הבעל טוען שלא הבין אותה** 168
- אם המטבע במקום הנישואין יקר יותר מבמקום הגירושין** 156
- אם המטבע התייקר - כמה ישלם** 158
- הסכום שכנגד הנדוניא 158
- עיקר הכתובה והתוספת 158
- אם נכתבה אחרי החופה** 97
- אם שיעבד לה מיטלטלין** 165
- תקנת השוק שלא תטרופ מלקוחות 165
- הסכום שכנגד הנדוניא 165
- עיקר הכתובה והתוספת 165
- אשה שמחלה על כתובתה - כתיבת כתובה חדשה**
- התאריך שכותבים 155
- כתיבת התוספת 152
- אשה שמחלה על כתובתה - תוקף המחילה** 153
- אם בעלה רוצה לגרשה 153
- אם גירש אותה רק לאחר זמן 153
- אם התנו ומחלה בשעת הנישואין 152-154
- בכתב או בעל פה 153 154
- אם כתבה "התקבלתי" אחרי הנישואין 153-155
- אם מחלה אחרי הגירושין או אחרי מות הבעל 153
- אם מחלה בעל פה כשהיתה נשואה 153 154
- לעניין תוספת כתובה 152
- בנושא אשה אחרי שבא עליה - מאה או מאתיים זוז**
- אם בא עליה על דעת שישאנה 159
- באונס נערה או בוגרת 159
- במפתח את משודכתו 159
- במפתח נערה או בוגרת 159
- בקידושי טעות, כשמקדש שוב** 97
- בתאריך - 'חודש' ולא 'ירח'** 177
- גבייה מעידית או מזיבורית** 158
- אם כתבו "מכל שפר ארג נכסין" 158
- הבעל משלם שכר הסופר** 148
- הסכום**
- אם הסכום בה מופרז 167

- 36. אמר 'אני נותן לך בתורת קידושין'.....
- 37. אמר חבנו מינה אותו לשליח לקדשה לו.....
- 35. אמר 'אני נותן לך לקידושין'.....
- 35. אמר 'לי' אחרי כדי דיבור.....
- 36. אמר 'קח טבעת זו קידושין על בתך'.....
- 34. היו משודכים.....
- 34. יש עוד ריעותא.....
- 34. קידש תחת חופה.....
- 34. שניהם אומרים שהתכוונו לקידושין.....
- 34. בחשש שהיא תתעגן.....
- 32 31. 'הרי את נשואתי'.....
- 32. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 38. 'הריני אישך', 'בעלך', או 'ארוסך'.....
- 38. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 38. גם אמר 'הרי את אשתי'.....
- 36 31 30. לשון עתיד או לשון עבר.....
- 36. האומר 'הן קידושין'.....
- 36. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 30 27. לשון משמעותה קידושין בוודאי.....
- 31. לשונות שספק אם משמעותם קידושין.....
- 31. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 31. היא אומרת שקיבלה לשם קידושין.....
- 33. הכסף שבידה מתנה, פקדון או הלוואה?.....
- 30. נאמנות המקדש לומר שלא התכוון לקדש.....
- 36. 'קידושין הן'.....

מ

- מגמגם**
- 35. הדרך שבה יחולו הקידושין שלו.....
- מוכס** (דאה: מס)
- מומר** (דאה: משומד)
- מוסר (ממון ישראל לגוים)**
- המאיים למסור**
- 239. אין להורגו.....
- פסול לעדות (דאה: רשע)
- 240. חיובו לשלם מדין גרמי.....
- 239. מותר להורגו לפני שימסור.....
- פסול לעדות (דאה: רשע)
- מחזיר גרושתו (אחרי שנישאה לאחר)**
- 88. אם הראשון קידש בפני עדים פסולים.....
- 139. בחול המועד - מותר?.....
- 123. ברכת חתנים בנישואיו.....
- 123. 'שהשמחה במעונו' בזימון.....
- מחילה**
- 270. סתירה בין לשונות בשר מוחילה.....
- על כתובה (דאה: כתובה)
- מטבע**
- 54. אינו נקנה בחליפין.....
- הבדלים בערך המטבע בכתובה (דאה: כתובה)

- 166. תואר הכלה בה.....
- 166. אלמנה שהיא גם גרושה.....
- 166. גורת שהיא גם גרושה.....
- 164. גרושה - "מתרכתא".....
- 166. אם לא נכתב בה "מתרכתא".....
- 166. אם נכתב "ארמלתא".....
- 166. פנויה שנבעלה.....
- תוספת שמוסיף החתן (דאה: תוספת כתובה)
- 'תכשיטים השייכים לגופה' - כולל תכשיטים שהוא נתן לה?.....
- 167.

ל

- לא מעלין ולא מורידים**
- 240. בזמן שרבים כופרים.....
- 240. מינים ומשומדים.....
- 230. רועי בהמה זקה.....
- 'לא תחמוד'**
- 229. במי שמכריח את הבעלים למכור לו.....
- 'לפני עיוור'**
- 222 217. המכשיל אחר בחטא - פסול לעדות?.....
- 'לשון הדיוט'**
- שטר שלא נכתב בו דבר שרגילים לכתוב באותו מקום.....
- 279. אם המתחייב ידע על כך או לא ידע.....
- 279.

- לשונות קידושין**
- אם אמר לשון טובה אחרי שנתן ואמר לשון לא טובה.....
- 33 31.
- 33 31. אם נטל ממנה והחזיר.....
- 30 28 27. אם האשה לא מבינה שהוא לשון קידושין.....
- 28. אם היא מבינה את כללות הענין.....
- 28. אם קידש אותה תחת חופה.....
- 30 27. נאמנותה לטעון שלא הבינה.....
- אם נתן בשתיקה אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 27 26.
- 27. אם אחרים דיברו על כך בפניה.....
- 27. אם לא אמרה 'הן'.....
- 27. אם לא דיבר עמה אלא בפניה.....
- 27 26. אם עסוקים באותו עניין או בעניין קרוב.....
- אם נתן בשתיקה ושניהם אומרים שהתכוונו לקידושין.....
- 32 31.
- 38. אם נתן לאב ואמר 'הרי אתה חמוי'.....
- 38. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 33 31. 'אני נותן בשביל אהבה וחיבה'.....
- 35. 'אני נותן לך מתנה טבעת זו והרי את מקודשת'.....
- 33. האומר לשון טובה ולשון מסופקת יחד.....
- 32 31. 'הרי את חרופתי'.....
- 75 34. 'הרי את מקודשת' בלי 'לי'.....
- 34. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה.....
- 34. אחרי שקידש אשה אחרת בפניה בלשון טובה.....

250 234 233 מלמד יונים לגנוב

משומד

20. שנשא משומדת לפי חוקי הגוים
20. אם היו משומדים מאונס

משחק בקוביא

פסול לעדות

234 233 אם אין לו אומנות אחרת
234 אבל יש לו ממון אחר לפונסתו
250 235 אם אינו משתמש בכסף שמרוויח מזה
234 233 אם יש לו אומנות אחרת
234 אבל הוא זקוק גם לקוביא לפונסתו

משכון

54. המבטיח מתנה ונתן עליה משכון שיוחזר כשיתן
54 53 'הרי את מקודשת לי בדינר ותזכי בו במשכון זה'
53. 'התקדשי לי במנה' והניח משכון עליה
54. אם אמר 'המשכון יישאר אצלך עד שאתן'
53. אם התחייב לתת לה מנה
מלווה שלומד בספר שקיבל כמשכון - פסול לעדות?
219 על כתובה
347 'קני משכון בשעבוד מנה והתקדשי לי בו' 53.

מתנה

54. המבטיח מתנה ונתן עליה משכון שיוחזר כשיתן
הנותן מתנה לבתו ע"מ שתינשא ונתקדשה ולא נישאה
101 אם נתן לה אחרי הקידושין
101 אם נתן לה אחרי הקידושין

מתנה ע"מ להחזיר

48. המקבל יכול לתת אותה לאחר
54. המקבל מעמ"ל וקידש בה
המקבל מעמ"ל מאשה וקידשה בה
47. אם נתנה לו ע"מ שיקדש אותה בהחזרתה
47. אם קידשה לפני הזמן שהיה אמור להחזיר
46 43 המקדש אשה בנתנת מעמ"ל
48. אם אמר 'ע"מ שתחזירי לפלוני'
46. אם יש לה הנאה שו"פ מקישוט בה
47. אם לא כפל את התנאי
47. אם קידש אותה בהנאתה ממנה
48. קידושין ע"י שאשה נתנה מעמ"ל לאדם חשוב

נ

נאמנות' (המתחייב להאמין לשכנגדו)

271 בספק אם האמין לו גם בלי שישבע

נדה

103 המקדש אשה נדה
103 לכתחילה
חופת נדה (דאה: חופה)
99. ייחוד בעלה עמה
99. לפני החופה

חוב במטבע שערכו שונה בין מקומות ההלוואה

278. והגבייה
278. אם בשעת ההלוואה היו במקום שערכו נמוך
278. אם מקום ההלוואה כתוב בשטר
לשונות של מטבעות בשטר (דאה: שטר)
28 קידושין במטבע
158. ריבית בפרעון חוב אחרי התייקרות המטבע
158. בפרעון כתובה

מיגו

בתפיסה שלא בעדים, 'שלי תפסתי' מיגו ד'לא

271. תפסתי'
276. אם הוא טוען ברי או טוען שמא
288. 'לא זייפתי', מיגו שהיה יכול לקצץ מהשטר
'משטה' מיגו ד'להד"ם' 74
74 נגד עד אחד

מילה

108. ברכתה, כשמלים שני תינוקות יחד
109. אם אחד אינו נוכח בשעת הברכה
109. אם יש שני מוהלים

'מים גנובים ימתקו'

86 כטעם לפסול עד

מלקות

216. בעבירה שיש בה לאו ועשה ומולה יש עשה
העובר עבירה שחיובה מלקות - כעד (דאה: רשע)

מנהג

168 164-162 לגבי סכום תוספת כתובה
הולכים לפי מנהג המקום שקבעו לגור בו
168. אם מת הבעל לפני שהגיעו לשם
165. מחייב את הבא מעיר אחרת
279. פירוש סכום חוב בשטר - לפי מנהג המקום
164. שינוי ממנו בהתנאה

מס

231. גובה מס למלך (מוכס או גבאי) - פסילתו לעדות
231. אם החזיר
231. אם הסכום לא ידוע לכל
231. אם הסכום קצוב או תלוי באומד דעתו
231. אם ידוע שלקח יותר מהמגיע
240. אם לא הכריזו עליו
231. אם קנה מהמולך את הזכות לגבות לעצמו
231. אם שכרו קצוב מהמולך
231. פקיד שומה בימינו
238. תלמיד חכם פטור ממס
238. חייב כסף גולגולת

מסור (דאה: מוסר)

מפריח יונים

פסול לעדות

250 234 ביישוב או במדבר
250 234 233 מהמור על היונה שתגיע ראשונה

משנמסרה לשלוחי הבעל 99 95
 עזונות החתן והכלה נמחלים 102
 תענית לחתן ולכלה ביום הנישואין 102 97
 באב המקבל קידושין לאשתו הקטנה 102
 זמן סוף התענית 102
נישואין אזרחיים
 האשה צריכה גט? 21
נכסי מלוג
 בגדים שלא נישמו בכתובה נחשבים נ"מ? 165
 זכות הבעל בפירותיהם 163
נכסי צאן ברזל
 אחריות הבעל עליהם 163
 נדוניא שהאשה הכניסה נחשבת נצ"ב? 165 164

ס

ספרדים

הבדלים בינם לאשכנזים בחופה ובכתובה 169

ע

עבד כנעני - קידושין מדין עבד כנעני

'הילך דינר שלי והתקדשי לפלוני' 52
 אם אותו פלוני אמר לה 'התקדשי לי במה שנתן לך' 52
 אם הוא שליח של אותו פלוני 52

עגונה

חשוד על העריות המעיד שמת בעלה 91

עדות

'כיון שהגיד אינו חוזר ומגיד' 85 82
 'מפיהם' ולא מפי כתבם 85 83
 עד אחד לא נאמן בדבר שבערוה 72
 אם לא איתחזק איסורא 72
 עד אחד נאמן באיסורין 72
 עד הטוען שטעה בעדותו בזיהוי בעל דין 302
 עד תלמיד חכם או אדם אחר 302
 אם סמך מראש על דברי אשה או קרוב 302
 אם סמך מראש על עדות גמורה 302
 בזיהוי אשה 302
עד שהוא טריפה 207
 בדיני ממונות או בדיני נפשות 207
פסולים להעיד (ראה: פסולי עדות)
שאי אתה יכול להזימה
 בדיני ממונות 208 207
 בדיני נפשות 207
 בעד שקרוב לדיין 208
שבטלה מקצתה - בטלה כולה (ראה גם: פלגין דיבורא) 80 76
 אם נמצא אחד קרוב או פסול
 והעיד או רק התכוון להעיד 215 208
 והעיד, ולא ידעו שאחד פסול 215 208
 לענין שהכשר יעיד לחייב שבועה 215
 בביטול מחמת קירבה 207 206

סעודה לטבילת כלה שהיתה נדה בחופה 123
 אחרי שבעת ימי המשתה
 אמירת שבע ברכות 123
 אמירת 'שהשמחה במעוננו' 123
 הזמנת זרים לסעודה 123
תליית כתם בדבר אחר בג' ימים ראשונים 129
 אם יש לה מכה שמוציאה דם 129
 במניין ז' נקיים אחרי כתם בלבד 129

נדוניא

אחריות הבעל עליה - כנכסי צאן ברזל או כנכסי

מלוג 164 163
 אם מתה האשה בלי זרע - חוזרת ליורשיה 164
 בשנה ראשונה או השניה לנישואין 164
 התחייבות החתן בכתובה כנגד הנדוניא 162
 כנגד כספים - מוסיף שלישי 164 162
 טעם שאין בו איסור ריבית 167
 כנגד מיטלטלין - מנכה הומש 162
 מיטלטלין שהם הסחורה העיקרית שם 162
 לפי מנהג המקום בכתיבת סכום הנדוניא 165 164 162
 מנהג להתחייב סכום מסוים גם אם לא הביאה נדוניא 162
 נוסח התחייבות זו בכתובה 164
 התקנה שאב יתן לבתו 162

נדר

מי שאסר על עצמו בנדר מצה בליל י"ד ואכל 216
 לוקה? 216
 פסול לעדות? 216

נישואין

(ראה גם: חופה; כלה; שמחה)

אם אין עשרה גדולים 110
אם החתן אינו רוצה לעשות סעודה 136
 וקרובי הכלה מוחלים 136
 וקרובי הכלה רוצים 136
 חייב לעשות לפי כבודו וכבודה 136
אמירת וידוי במנחה 102
הבדלים בין ארוסה לנשואה 96
היום שנושאים בו
 אלמנה - מצוותה ביום חמישי 135 134
 בימיו 135
 במי שאין לו מלאכה 136-134
 בשבוע שיו"ט חל בו בערב שבת 134
 בתולה - מצוותה ביום רביעי 135 134
 אם כבר טרח בסעודה ג' ימים 136-134
 בימיו 135
 במקום שב"ד יושבים בכל יום 135 134
 הימים שבסוף החודש 135
 יום ראשון בשבוע 135
 מוצאי שבת 135 134
 ערב יום טוב 139
 ערב שבת 135 134
 באלמנה 138

88. קרובים בדרך אישות.....
- 208 89 קרובים זה לזה.....
- 208 ונתרחקו לפני שהעידו.....
88. קרובים מן האם.....
88. בקידושין כסף.....
89. שלישי בשני או בראשון.....
- 89-87 שפסול מדאורייתא.....
87. מי שחטא מאונס ואח"כ חזר בתשובה.....
87. מי שחטא מאונס והיה יכול להימלט מהאונס.....
87. מי שחטא תחילתו באונס וסופו ברצון.....
- 195 194 90-87 שפסול מדרבנן.....
- 88 87 בקידושין דרבנן, כגון קטנה שלא מדעת אביה.....
89. כופים לגרש.....
- 82 79 דרישה וחקירה בה.....
82. אם מעידים על אשת איש שנתקדשה לאחר.....
- האומרת 'אני אשת פלוני' ואח"כ אמרה שלא היו עדים**
76. בקידושין.....
- האומרת 'התקדשתי בלי עדים' ואח"כ אמרה שהיו עדים.**
76. האומרת 'התקדשתי בפני פלוני ופלוני' והם מכחישים.....
76. הזורק טבעת ואחד אומר קרוב לו ואחד אומר קרוב לה.....
76. המקדש בפני עד אחד.....
- 75-73 אם האיש או האשה מכחישים אותו.....
74. אם האיש טוען 'משטה הייתי'.....
- 75 74 אם האשה טוענת 'משטה הייתי'.....
75. אם האשה אומרת שלא הבינה מהו 'מקודשת'.....
75. אם לא ראה את מסירת הטבעת.....
75. אם נכחו כמה אנשים והאחרים נמנעו מלראות.....
73. אם רק אשה מעידה.....
- 75 73 במקום עיגון ודחק.....
73. המקדש כמה פעמים, בכל פעם בפני אחר והעד אומר שהיה עוד עד.....
76. והאיש או האשה אומרים שהיו שניים.....
76. והשני אומר שלא נתקדשה.....
73. והשני אומר שלא ראה.....
76. והשני אינו כאן.....
- 76 73 המקדש בפני שנים ואחד מהם קרוב או פסול.....
- 80 77
76. אם הפסול לא בא לבית דין.....
- 80 77 76. אם הפסול לא התכוון להעיד.....
77. אם שניהם רק חתמו בשטר יחד.....
- 80 77 76. והכשר לא ידע שהאחר פסול או קרוב.....
77. קרוב שפסול רק מדרבנן.....
77. שלושה, ששניים מהם קרובים זה לזה.....
- הנותן קידושין לאב של קטנה בפני עד שקרוב**
76. לאב.....
- ייחוד עדים**
79. אם ייחד עדים ואחד מהם פסול ויש עדים כשרים.....
- 90 80
- 207 206 בביתול מפני שאומר דבר על עצמו.....
246. לעניין האומר 'פלוני רבע את שורי'.....
- עדות בקידושין** (ראה גם: פסולי עדות)
76. אחד אומר שנתקדשה ושניים אומרים שלא.....
214. איסור לכשר להעיד עם עד פסול.....
- 81 78. אם האיש או האשה לא ראו את העדים.....
78. אם האשה אומרת שהתכוונה לשחוק.....
78. אחרי שאמרה 'לא קיבלתי'.....
78. אם התכוונו לקידושין.....
78. אם ראו עדים פסולים ולא ראו את העדים הכשרים.....
73. אם האיש והאשה אומרים שהיו עדים, ואינם כאן.....
209. אם האיש והאשה קיבלו על עצמם עד פסול.....
85. אם העדים לא אמרו מתי קידש.....
- אם העידו וחזרו בהם.....
82. אם העידו בב"ד.....
82. אם העידו בפני האשה בלבד.....
- 82 79. אם העידו מחוץ לב"ד שלא נתקדשה.....
- 82 79. אם העידו מחוץ לב"ד שנתקדשה.....
79. אם העידו שנתקדשה, והאיש והאשה מכחישים.....
80. אם כשראו העדים לא התכוונו להעיד.....
30. אם לא העידו שהאשה הבינה שהוא לשון קידושין.....
- 82 81 79. אם לא ראו את נתינת הטבעת.....
- 85 81 79. אם ראו דבר שמוכיח שנתקדשה.....
- 82 81. אם ראו את הנתינה ולא ראו את פני האשה.....
81. אם היא אומרת שלא שמעה את הקידושין.....
81. אם היא מודה שנתקדשה.....
81. אם עדים אומרים שלא היתה שם אחרת.....
82. אם פניה היו מכוסים בטול אטום.....
- 74 73. בלי עדים הקידושין לא חלים.....
- בעדים שפסולים לעדות** (ראה גם: פסולי עדות; רשע)
- אם העדות על פסילתם -
89. לא נתקבלה בפני שלושה.....
- 90 89. נתקבלה שלא בפניהם.....
244. אם יש קול שעבר עבירה.....
248. אם שניים העידו שחטא ושניים העידו שלא חטא.....
90. גזלן.....
90. אם האשה מכחישה.....
89. המודה שעבר עבירה.....
89. העובר עבירה שאנשים חושבים שמותרת.....
90. כהן שקידש גרושה.....
89. מי שהעידו עליהם שהתגלחו בתער.....
- 244 243 89 86. מי שחשוד על עריות.....
- 91 87 86. אם הוא רק התייחד עם ערווה.....
- 91 86. אם יש עדים שבא על ערווה.....
91. המחבק ומנשק ערוה.....
90. מי שלא הוכיח חוטא.....
90. מי שסייע לעבירה.....
88. מי שעבר עבירה שנלמדת מדרשה.....
90. מי שעבר על שבועת ביטוי.....
90. עדים שהעידו על קידושי כהן וגרושה.....

49. 'הרוח זמן מילווה לפלוני ואתקדש לך'
 49. 'תן מנה לפלוני ואתקדש לך'
 49. אחרי שאמר לה "התקדשי לי במנה"
 49. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה
 50 49. אם לא אמר שהוא מקדשה בהנאתה מנתינתו
 50. אבל אמר 'הן' אחרי אמירתה
 50. אם לא אמרה 'ואתקדש לך'
 אם רק אחרי כדי דיבור אמר שהוא מקדשה בהנאתה
 מנתינתו
 50. 'תן מנה לפלוני ואתקדש לו' - מדין ערב ועבד
 51. כנעני
 51. אם לא אמר שהוא מקדשה בהנאתה מקבלתו

פ

פילגש

21 20. המייחד לו אשה בלי קידושין
 20. איסור דאורייתא או דרבנן
 20. מלקות על ביאתה
 20. למלך

פלגינן דיבורא

246. באומר 'אשתך זינתה עמי' או 'זינתי עם אשתך'
 246 245. באומר 'פלוני בא על אשתי'
 246. באומר 'פלוני רבע את שורי'
 246 245. באומר 'פלוני רבעני לרצוני'
 206. בדיבור אחד ובשני דיבורים
 246 245 241 206. במעיד 'הוא הילווה לי בריבית'
 241. במעיד 'לזויתי מפלוני בריבית'
 246. במקום שצריך להוסיף טעם
 246. במקום שצריך לומר דבר לא שכיח
 206. בעדות בעל פה או בשטר
 207 206. בעדי הלזוואה שקרובים רק לערב

פנויה

20. איסור ביאתה

פסולי עדות

237. אדם בזוי
 237. האוכל בשוק
 237. בישיבה או בהליכה
 237. בפני אחרים
 237. סעודת פת או מאכל אחר
 237. ההולך ערום בשוק
 237. החוסף מאחר פחות משווה פרוטה
 237. המוקבל צדקה מגוי בפרהסיא
 237. אם אין לו ברייה
 192. אוהב ושונא של בעל הדין
 192. שונא גמור
 203 192. אם בעל דין קיבל עליו שיעידו פסולי עדות
 203. אם קיבל עליו ויורשיו לא קיבלו
 203. בעדים שקרובים לו ולא ליוורשיו
 הכותב "הווי עלי עדים כשרים" וחתם וחתמו אחריו
 פסולים
 203. פסולים

79. אם ייחד עדים ואחרים העידו
 79. אם לא ייחד עדים
 80. אם מסדר הקידושין הזמין עד פסול
 80 79. ראוי לייחדם
 192. מסדר הקידושין - יכול להעיד?
 192. אם הוא מקבל שכר
 192. קרובי המסדר
 80. ע"י 'אנן סהדי'
 207. עד שהוא טריפה

עדות בשטר על הקידושין

83 79. אם האיש והאשה מודים
 83 79. אם האיש או האשה מכחישים
 84. אם החותמים בקיאים בדין
 84 83. אם כתוב בו שהאשה ציוותה לכתבו
 84 83 79. והשטר מקיים או שאינו מקיים
 84. אם ידוע שהאיש ביקש לזייף שטר קידושין בעבר
 85. אם העדים אומרים שלא ראו את הנתינה
 85. אם היא סותרת עדות בע"פ בב"ד
 85. אם אין תאריך בשטר
 85. אם חתמו בו שלשה עדים
 85. אם השטר נכתב שלא מדעת האיש והאשה

'עדיו בחתומיו זכין לו'

301 300. יצירת שעבוד מזמן חתימת העדים

עדים זוממים

224. העד נפסל לעדות אחרת משעה שהעיד שקר
 אם הזום על עדות בשטר
 225. אם הזום אחרי מותו - השטר נפסל?
 225. מומתי נפסל?
 224. אם העיד בממון ושילם
 224. מה שהעיד תוך כדי דיבור לפני עדות השקר
 224. שחתמו בשטר והוזמו - חייבים ב"כאשר זום"?
 225 224. אם אמרו שתאריך השטר אמיתי
 225 224. אם לא אמרו שתאריך השטר אמיתי

עין הרע

108. בשני חתנים יחד

עם הארץ

236 235. פסלותו לעדות
 236 235. אם יש לו דרך ארץ ומצוות או אין לו
 235. קבלת עדותו כדי שלא יתנתק מהעם
 273. שכתב בשטר מתנה 'אתן'

ערב

312. בעד לווה שיש בעיר אדם בעל שם זהה לשמו
 312. אם ערב בעד שניהם בשתי הלזוואות
 206. עדי הלזוואה שקרובים רק לערב
 347. על כתובה
 פסלותו להעיד על החוב (ראו: פסולי עדות)
 312. ששמו כשם הלווה

ערב - קידושין מדין ערב

49. 'הלזו מנה לפלוני ואתקדש לך'

קול (שמועה)

- 84. אשה שיש קול שנתקדשה כבר
- 84. אם יש קול שהתקדשה בפני עדים
- 244. פסילת אדם לעדות ע"פ קול שחטא

קטלנית

- 166. מי ששני בעלים שלה מתו מיתה טבעית

קטן

- 66. ברכת אירוסין בקידושין
- 66. אם קידש קטנה
- 108. ברכת נישואין בנישואין
- 108. אם נשא קטנה
- 115. כפנים חדשות
- 229. מי שגזול מציאה שלו
- 66. מצווה להשיאו סמוך לגיל י"ג?

קידושין - כללי

- 36. אוסר אותה לכל העולם כהקדש
- 24. בלילה
- 24. בקידושי כסף ובקידושי שטר
- 71. כשהמקדש מתנמנם
- לשונות (ראה: לשונות קידושין)
- 23. מלקות למי שמקדש בשוק
- נגד רצון האשה (ראה: אונס)
- ספק קידושין
- 87. אם אח"כ קידש אותה אחר
- 90. האם צריכה גט משניהם
- 32. ההבדל בינו לבין ודאי קידושין
- עדות בה (ראה: עדות בקידושין)
- 110. שלא בפני עשרה

קידושי ביאה

- 81. אם העדים ראו רק את הייחוד
- 23. אסור לקדש בביאה משום פריצות
- 23. מכת מרדות למקדש
- 23. עושה אירוסין ולא נישואין

קידושי כסף

- 29. אם אמר "בזה" ולא "בטבעת זו"
- 40. אם האיש נתן והאשה אמרה
- 51 40. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה
- 40. אם אח"כ אחר נתן ואמרה היא
- 51 40. אם האיש ענה 'הן'
- 39. אם האשה נתנה ואמרה
- 42 39. אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה
- 39. אם הוא אדם חשוב
- 41. אם האשה נתנה והאיש אמר
- אם נתנה לאדם חשוב (ראה: אדם חשוב)
- 82. אם המקדש טוען שמה שנתן לא היה שלו
- 54 53. אם התחייב לאשה בשטר לתת מנה
- 33. אם לא ראתה את הטבעת בגלל כיסוי פניה
- 29. אם נתן לה כלי ואמר "בטבעת זו"
- 71 50. אם שתקה אחרי קבלת הכסף

- 207. בעל נגיעה ממונית שחתם השטר והנגיעה הפסיקה
- 205 204. בעל נגיעה ממונית, שהפסיקה לפני שהעיד
- 205 204. שותף שהסתלק משותפותו ומעיד עליה
- 205 204. בשותפות בני העיר בספר תורה
- גוי
- 239. אם הוא מוחזק שאינו משקר
- 215 214. היודע שהוא פסול וב"ד לא יודע - יעיד?
- 237. המעיד מחמת יסורין ויראה
- 237. הנוטל שכר כדי להעיד
- 237. אם החזיר את השכר
- 238. צריך להעיד מחדש?
- 237. אם יש טרחה בהליכה להעיד
- 238. חובה להחזיר?
- 238. פסול מדאורייתא או דרבנן
- 238 237. קבלת מתנה אחרי הגדת העדות
- 237. שכר על ההליכה לראות את המעשה
- 352. חילוני
- מחמת עבירה (ראה: רשע)
- ממזר
- 207. נרצח המעיד על הרצח לפני שמת
- 239. עבד
- 207. ערבים שחתמו על שטר החוב כעדים
- 207. אם המלווה פטר אותם אח"כ
- 239. ערל שלא נימול מחשש סכנה
- 192. פועל המעיד על בעל הבית
- 239. פצוע זכא וזרות שפכה
- קרוב (ראה: קרוב)

פרוטה

- 237. הגזול פחות משווה פרוטה אינו גזול
- 59 58 43 42 23. המקדש בפחות משווה פרוטה
- 43. בכלי ששווה פחות מפרוטה או בכסף פחות מפרוטה
- 'התקדשי לי בכוס זה' - חישוב פרוטה לפי הכוס או לפי תוכנו
- 59 58. אם אמר 'בזה'
- 59. אם היו אוכלים ושותים
- 59. במים, יין או שמן
- 42 29. ידעת עדי הקידושין והכלה שהטבעת שווה פרוטה
- 42. קידושין בפרוטה בזמננו
- 42. שיעור פרוטה

צ

צדקה

- 237. המקבל צדקה מגוי בפרהסיא פסול לעדות

צוואה

- 273. בלשון 'אני מניח'

ק

קדשה

- 20. ביאה שלא לשם קידושין
- 20. המופקרת לכל

23. חלים מדאורייתא
- 33 28 'טלי קידושייך מע"ג קרקע'
מדין עבד כנעני (ראה: עבד כנעני)
מדין ערב (ראה: ערב)
- 54 29 מנהג לקדש בטבעת
29. בלי כפפות
54. פתרונות לחתן ששכח להביא טבעת
28. שיעורם בפרוטה (ראה: פרוטה)
28. 'תן כסף לפלוני ואתקדש לך'
- קידושי שחוק**
74. אם אחד מהם טוען "משטה הייתי"
והיה עד אחד (ראה: עדות בקידושין)
74. והיו שני עדים
75. אם המקדש אמר מראש שכוונתו לשחוק
75. אם המקדש היה משודך לאחרת
35. אם שניהם אומרים שהתכוונו לשחוק
35. אם אמר לשון קידושין טובה
75. בשבת - מסתבר שהיה בשחוק
72. האומרת "קדשני" וטוענת שהתכוונה בשחוק
- קידושי שטר**
28. בדבר שמחובר לקרקע
28. 'טלי קידושייך מע"ג קרקע'
- קניין**
272. ספק בקניין בעל פה
קניין סודר (ראה: חליפין)
- קרוב - פסלותו להעיד**
201. אחים שהתגיירו
201. אם אח אחד נולד אחרי הגיור
201. אם הורתם שלא בקדושה ולידתם בקדושה
199. איש לקרובי אשתו
199. לבעלי קרובותיה
199. נכד אשתו או סב אשתו
209. אם הקהל מינוהו כעד
209. ותיקנו שרק הוא יעיד
200. ארוס לארוסתו (אחרי קידושין)
200. לזכותה או לחובתה
200. לקרובי ארוסתו
199. בן חורג, בנו וחתנו
- 'בעל כאשתו' ואשה כבעלה' - מי שיש לאשתו (או לבעלה) קרבה פוסלת
196. אמירתו פעמיים - על העד ועל בעל הדין
197. בראשון בראשון
197. בשני בראשון או בשני בשני
196. בעדות על אשה שבעלה יושפע ממנה
199. כגוף אחד או כראשון בראשון
196. עד שני בשני
198. קרוביו של מי שפסול מטעם זה
196. שלישי בראשון
199. הבדל בין קירבת דם לקירבת אישות
71. אם גילתה דעתה מראש שהיא רוצה
71. אם שם טבעת באצבעה ולא הורידה לתוך כפה
50. במקדש בפיקדון שלו שבידה
33. אמירה אחרי נתינת הכסף
33. תוך כדי דיבור
33. בדבר שהאשה ביקשה מהאיש
- אם אמר 'הרי את מקודשת לי'
- 61 60 וענתה 'תן'
- 61 60 ושתקה
- אם ביקשה שיחזיר חוב, וכשנתן אמר לשון קידושין, וזרקה אותם
70. אם שאל 'אם אתן לך תתקדשי לי?'
- 61 60 וענתה 'הן'
- 61 60 וענתה 'תן'
28. בדבר שמחובר לקרקע
- בחליפין (ראה: חליפין)
- בחפץ שאול (ראה: שאילה)
28. במטבע, לכתחילה
33. במילווה
- 47 46. במתנה לזמן ידוע, וקידשה בהנאתה ממנה
- במתנה ע"מ להחזיר (ראה: מתנה ע"מ להחזיר)
- 50 33 28. בפיקדון שלו שהיה כבר בידה
29. בשווה כסף
- אם קידש ע"מ שיתן סכום מסוים, ונתן שו"כ, ודרשה כסף
29. המשכיר לאשה חפץ ומקדש אותה בדמי השכירות
48. השואל 'אם אתן לך תתקדשי לי?'
60. וענתה 'תן'
61. ושתקה
- 'התקדשי לי בדניר ע"מ שאוסיף'
- אם לא אוסיף
- ולא הסכימו כמה, ואח"כ קידש - כמה יוסיף
58. אם האיש תבע ממנה להתקדש
58. אם האשה תבעה ממנו לקדשה
- וקבעו כמה, ואחד חזר בו, ואח"כ קידש - כמה יוסיף
58. 'התקדשי לי בכוס זה של יין ונמצא דבש'
- 'התקדשי לי במאה'
- ונמצא אחד רע, ושתקה
- אם אינו יוצא בכלל
57. אם הוא יוצא ע"י הדחק
57. ונמצא אחד של נחושת
57. 'התקדשי לי במאה' ונתן לה צ"ט
- 57-55. אם לא קיבל עליו אחד כחוב
56. אם שתקה
57. 'התקדשי לי במאה' ונתן לה אחד
- 56 55. אם אמר 'התקדשי לי במנה זה'
- 57-55. אם היה מונה והולך
- 56 55. אם לא השלים לה למאה
56. 'התקדשי לי בשכר שאעשה לך כלי' ולא קידשה אחרי עשיית הכלי
- 50.

אם חתם כעד בשטר, ומת - תלייה שהילוה באופן שמותר
 228 אם הוא מוחזק בכשרות
 באפוסטרופוס של גוי או של יתומים - שמא הכסף היה
 228 שלהם
 בריבית קצוצה או אבק ריבית 226
 המלווה כספי יתומים בריבית 228 219
 מזדאורייתא או מדרבנן 226
 מי שמעיד 'לוויית' מפלוני בריבית' 241
 מי שמעיד 'פלוני הילוה לי בריבית' 246 245 241 206
 אם כבר שילם את הריבית 245
 פסול הלווה - מזמן כתיבת השטר או מזמן
 הפרעון? 227
 שלושה שמעידים 'פלוני הילוה לנו בריבית' 241
עד על הלוואת ריבית - פסול לעדות? 227 226
 צריך לשאול אותו אם היה שוגג? 227
ערב על הלוואת ריבית - פסול לעדות? 227 226
 צריך לשאול אותו אם היה שוגג? 227
 תקנה שלא לקבל את הריבית מהמלווה 250

רשע - פסולתו להעיד

איכר העובד בשדה של אחר וגנב מהפירות 232
 איסור לכשר להעיד עמו 214
 אם הוא יודע שהעדות אמיתית 215 214
 עם מי שעבר עבירה דאורייתא שאין בה מלקות 215
 עם מי שעבר עבירה דרבנן, וב"ד לא יודע זאת 215
אם העיד לפני שהכריזו על פסולתו

בעובר עבירה דאורייתא 241 223 217
 בספק אם העיד אחרי העבירה או לפני 241
 בעובר עבירה דרבנן 241 223 216 215
 אם התפרסם ברבים שעבר - כאילו הכריזו 241
 אם מי שהזמין להעיד ידע שעבר 217
 הענשתו ברבים היא כהכרזה 241
 לענין עדות על איסור 241
 לענין עדותו על העבירה שעבר 241
אם יש קול שעבר עבירה 244
 לענין עדות בקידושין ובגירושין 244
אם עבר בלי שהתרו בו 242
 בדבר שרבים חושבים שהוא מותר 242
אם עבר להכעיס או עבר לתיאבון 216
אם שניים העידו שחטא ושניים העידו שלא חטא 248
 לענין מה שהעיד אחרי שהעידו הפוסלים 248
 לענין מה שהעיד לפני שהעידו הפוסלים 248
אריס שלקח יותר מחלקו 232
 אם לקח אחרי גמר מלאכה או לפני גמר מלאכה 232
 אם לקח מעט יותר מחלקו, או לקח הרבה יותר 232
בגלל הלוואה בריבית (דאה: ריבית) 243
בדבר שיצרו תוקפו 244
בעבירה שאינה של חמס 244
 גובה מס למלך (מוכס או גבאי) (דאה: מס) 244
 גנב וגזלן (דאה: גזל) 244
 האומר שחטא (דאה: אין אדם משים עצמו רשע) 244

היודע שהוא קרוב וב"ד לא יודע - לא יעיד 215 214
 מגזירת הכתוב ולא מחשש שישקר 200 194
 מחותנים 199
 מי שמעיד על אח מהאם של אחיו מהאב 198
 מקור הפסול 193
 משודך למשודכתו 200
 מתנה לשניים, שעדיה קרובים לאחד מהם 206
 סבא רבא ונינו 195 194
 עדי הלוואה שקרובים רק לערב 206
 עדים שקרובים זה לזה 208
 ונתרחקו לפני שהעידו 208
קרוב באישות שחתם על שטר

אם ספק אם חתם לפני שנתקרב 202
 בענין קניין סודר שראה לפני שנתקרב 202
קרוב באישות שנתרחק ע"י מות אשה או גירושיה 202
 אם היה קרוב בשעת ראיית העדות 203 202
 אם נתרחק אחרי פסק הדין 202
 אם כבר פסלו את עדותו, או לא פסלו 202
 אם נתרחק לפני פסק הדין 202
 וכבר פסלו את עדותו 202
קרוב לנותן שרחוק מהמקבל 203
קרוב מצד האם 193
 מדרבנן או מדאורייתא 195
קרוב של הדיינים 208
קרוב של מופקה או של נרצח 207
רביעי בראשון 195
שטר שחתמו בו עד כשר ועד קרוב ועוד עד כשר מעיד
 על המעשה 208
שלישי בראשון 195 194
 מדרבנן או מדאורייתא 195 194
שלישי בשני 195 194

ו

ראש חודש

אופן כתיבת התאריך בגט (דאה: גט) 221
 שיש בו שני ימים - איזה נחשב ר"ח 186 183 182

רועה

פסולתו לעדות (דאה: רשע)

ריבוי נשים (האיסור)

במי שאומר שקידש והאשה מכחישה 75

ריבית

בפרעון חוב אחרי התייקרות המטבע 158
 בפרעון כתובה 158
 בתוספת שלישי על הנדוניא בכתובה 167
 גדרי ריבית קצוצה ואבק ריבית 226
 הלוואת כספי יתומים בריבית 228
 בריבית קצוצה או באבק ריבית 228
 מלווה ולווה בריבית פסולים לעדות 226 206

- האוסף פירות שביעית 233.
 כדי לשלם מס ארנונא למלך 233.
 הבודק שחיטה של אחר ויצאה טריפה מידו 222.
 פעמיים או יותר 222.
 צריך לעשות תשובה 222.
 הבועל ארוסתו בלי כתובה 218.
 הבועל גויה 218.
 בפרהסיא או דרך אישות 218.
 היודע שהוא פסול וב"ד לא יודע - יעיד 215 214.
 הלועג על דברי חז"ל 218.
 המבטל מצוות עשה 218 216.
 באופן של פריקת עול 218.
 המגביה ידו על חברו להכותו 219.
 המגדל בהמות בביתו
 בהמה גסה בארץ ישראל 230 229.
 בהמה דקה בארץ ישראל 230 229.
 בזמן שאין לישראל שדות שם 230 229.
 בהמה דקה בבבל 229.
 בחוץ לארץ 229.
 המזייף שטר או שובר 223.
 המזכיר שם שמים לבטלה 220.
 המקור 214.
 העובר על חרם של הקהל 220.
 בימינו 221.
 חזרתו לכשרות (ראו: תשובה)
 חמסן - הכופה על בעלים למכור לו 229.
 פסול מדרבנן או מדאורייתא 229.
 חשוד לעריות - האם פסול לעדות 87 86.
 להעיד על קידושין (ראו: עדות בקידושין)
 מוסר 240 239.
 ב'דורות הללו' 240.
 פסול מדרבנן או מדאורייתא 240.
 מי שאיים למסור ממון חברו לשלטון 239.
 אם המאיים שונא אותו, או לא 239.
 אם מחל לו הנמסר 239.
 מי שאסר על עצמו בנדר מצה בליל י"ד ואכל 219 216.
 מי שחטא ולא ידע שנפסל בכך לעדות 242.
 מי שחשוד על עריות 243.
 אם אין עדים שבא על ערוה 244 243.
 אם בעל העיד עליו 'פלוגי בא על אשתי' 246 245.
 אם הוא מתייחד עם עריות וגס בהן 244 243.
 אם יש עדים שבא על ערוה אבל לא התרו בו 243.
 האומר 'אשתך זינתה עמי' או 'זינתי עם אשתך' 246.
 הנרבע לזכר 245.
 המעיד 'פלוגי רבעני לאונסי' או 'לרצוני' 246 245.
 הרובע בהמה 246.
 אם בעליה העיד 'פלוגי רבע את שורי' 246.
 להעיד שאשה נתגרשה 244 243.
 מי שחתם כעד על שטר מוקדם 225.
 מי שיש מחלוקת אם הוא פסול 248.
- מי שמסרב להיכנס לתקנת הקהל כדי שלא יצטרך לפרוע
 קנס 221.
 מי שנשבע לשקר (ראו: שבועה)
 מי שנשכר להעיד שקר ועוד לא העיד 225.
 מי שעבר בשוגג 219 216.
 עושה מלאכה בשבת, שייתכן ששכח ששבת היום 242.
 רוצח בשוגג 216.
 מי שעבר מתוך כוונה לעשות מצווה 219 216.
 אם הודיעו לו שאסור 242.
 המלווה כספי יתומים בריבית 228 219.
 הנשבע שלא לספר משהו והעיד עליו בב"ד 220.
 הקובר מת ביו"ט 242 219.
 והמשיך אחרי שנידו אותו על כך 219.
 מלווה שלומד בספר שקיבל כמשכון 219.
 צריך לשאול אותו אם התכוון למצווה? 219.
 מי שעבר עבירה דאורייתא שאין בה מלקות - פסול
 מדרבנן 218 216 215.
 אם לא הכריזו עליו 217.
 בלאו הניתק לעשה או שאין בו מעשה 216.
 בלאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד 216.
 החובל בחברו, שמשלם ואינו לוקה 219.
 המסית אחר לחטוא ('לפני עיוור') 217.
 מוסר 240.
 מי שעבר עבירה דרבנן 218.
 באופן של פריקת עול 240 218.
 בשב ואל תעשה 218.
 התופס על סמך עדותו 218.
 שאין חייבים עליה מכת מרדות 218.
 שיש בה חימוד ממון או שאין בה 235 218.
 מי שעבר עבירה שחייבים עליה כרת או מיתת
 ב"ד 216.
 מי שעבר עבירה שחייבים עליה מלקות 216.
 מלקות על 'לא טובה השמועה' 243.
 מי שעבר עבירה תכ"ד אחרי שהעיד 224.
 מי שרק חשב לעבור עבירה 225.
 מין 240.
 מפריח יונים (ראו: מפריח יונים)
 משומד 240.
 אם קיבל עליו לשוב 240.
 משחק בקוביא (ראו: משחק בקוביא)
 סוחר בפירות בשביעית 234 233.
 עבירה שרבים עוברים מתוך אי ידיעה
 אם הודה שעשה במזיד 219.
 אם התרו בו שאסור 242.
 הגונב מנכרי 223.
 הקושר ומתיר בשבת 242 219.
 מתגלח בתער 227 219.
 צריך לשאול אותו אם היה שוגג? 227.
 עד שהזים (ראו: עדים זוממים)
 עם הארץ (ראו: עם הארץ)

176..... אמירה לגוי לכתוב בכתב שלהם
 137 134 127..... בעילת מצוה
 138..... אם התנו שלא יקנה בזה זכות ממונית
 138~136 127..... אם לא התייחדו לפני שבת
 138~136..... באלמנה
 138..... סנה בזה
 ברכת חתנים (דאה: ברכת חתנים)
 150..... התפסת מטלטלין לאשה לכתובתה
 138..... טבילה, לכתובתה שהיתה נדה בחופה
 135 134..... סעודת נישואין
 קידושין
 75..... האיסור
 75..... כספק אם התכוונו לשחוק

שהחינו

130 102..... בחופה על הנישואין
 130..... אגב עטיפת טלית חדשה
 130..... בלי שם ומלכות

'שהשמחה במעונו' בזימון

122..... אחרי שבעת ימי המשתה
 123..... בסעודת טבילת הכלה אז
 123 114..... אם אין אורחים
 123..... אם גברים ונשים רואים זה את זה
 106..... ביאורו
 123..... במחזיר גרושתו
 122..... לאלמן שנשא אלמנה - שלשה ימים
 122..... לפני הנישואין
 119..... שלא בבית החתן

שובר (קבלה)

301 300..... אם העדים לא מכירים את שמות הצדדים
 276..... אם כתוב רק סוג המטבע ולא הסכום
 276 272 271..... בספק - יד בעל השובר על העליונה?
 272..... אם הוא טוען 'ברי' או 'שמא'
 271..... חייב להישבע שבועת היסת
 300..... כתיבתו למקבל שלא בנוכחות הפורע
 מול שני תובעים בני שם זהה (דאה: שטר חוב)
 של שני נתבעים בעלי שם זהה (דאה: שטר חוב)
 שמצא המלווה אצלו
 311..... אם השובר מקיים
 311..... בין שטרות פרועים

שוחד

238..... למי שמלמד זכות בדין ואינו דין
 238..... למנהיג ציבור שדן שלא לפי דין תורה
 238 237..... מתנה לדיין אחרי שהיפך בזכותו
 238..... דבר שמגיע לו בלאו הכי

שוחט

שהוציא טריפה - פסולו לעדות (דאה: רשע)

שטר

אם העדים לא מכירים את השמות
 301..... הכרתם על סמך אשה או קרוב

242..... פסילתו ע"י שניים המעידים שעבר עבירה
 247..... אם הכחיש את הראשון לפי שהשני העיד
 247..... אם העידו שלא בפניו
 247..... אם מי שתובע ממנו ממון מעיד שעבר
 244..... אם עד אחד מעיד
 244..... אם הוא מודה לדברי העד
 230 229..... רועה בהמות של עצמו או של אחרים
 240..... אם לא הכריזו עליו
 222 221..... שוחט שיצאה טריפה מידו
 222..... אם ידוע שהוא ירא שמים

ש

שאילה

54..... קידושין בחפץ שאול
 54..... אם הודיע למשאל שבכוונתו לקדש בו

שבועה

המזייף שטר או שובר - פסול לשבועה?
 מודה במקצת חייב להישבע
 בסכום שמוכח מהשטר
 ה'משיב אבידה' - שהיה יכול לטעון פחות בסיוע
 השטר
 מי שנשבע לשקר לא יכול להישבע בב"ד
 מי שנשבע לשקר פסול לעדות
 אם הוא טוען שהיה אנוס
 אם הוא טוען שהיה שוגג
 אם הוא טוען ששכח
 ועבר זמן מועט או עבר זמן רב
 הנשבע להיפטר מול עד אחד
 ואח"כ הביא התובע עד נוסף
 והתובע והעד מעידים שנשבע לשקר
 ושני תובעים מעידים שנשבע לשקר
 שבועת ביטוי לעתיד
 אם נאנס ולא יכל לקיים את שבועתו
 אם עבר ב"קום ועשה" או ב"שב ואל תעשה"
 שבועת ביטוי לשעבר
 אם נשבע מאונס, מתוך פחד מוגים
 הנשבע שעשה משהו בר"ח אדר ואומר שהתכוון לב' דר"ח
 שבועת שווא
 עד אחד מחייב שבועה
 אם כבר העיד עם פסול
 על כפירת שעבוד קרקע
 שבועה בתקיעת כף על הכתובה
 שבועת היסת על כפירה

שביעית

האוסף פירות שביעית והסוחר בהם (דאה: רשע)

שבע ברכות (דאה: ברכת חתנים)

שבת

איסור לעשות חופה - קנין בשבת
 137 136 99 95.....
 137..... בין השמשות

286 285..... אם כתוב 'הכל שריר וקיים'.
 283..... כתיבת דבר שמפרש את הכתוב מעליו
 283..... כתיבת 'וקניא מיניה' בשורה האחרונה.
 300..... **כתיבת שטר למוכר שלא בנוכחות הקונה**
 301 300..... בשטר בלי קניין או עם קניין
כתיבת שמות הצדדים
 299..... אין צורך לכתוב חניכה (כינוי) או שם טפל
 299..... אם יש בעיר אדם אחר באותו שם
 299..... אם כתבו רק את החניכה (הכינוי)
 299..... אם כתבו רק את השם הטפל, והוחזק בו
 303..... אם לא הביא ראיה שזה שמו
 303..... אם הוא עונה לשם זה כשקוראים לו
 303..... אם הוחזק בשם זה שלושים יום
לימוד מהשורה האחרונה
 282..... אם אין שורה רווח מעל חתימות העדים
 283..... אם העדים אומרים שהיא היתה כתובה כשחתמו
 282..... אם יש שורה רווח מעל חתימות העדים
 291 290 286 285 282 267..... אם כתוב 'הכל שריר וקיים'.
 286..... ואין שורה רווח מעל חתימות העדים
 290..... והעדים לא יודעים שאין לחתום בלי 'שריר וקיים'
 286..... והשווה מעליה חזרת על ענין השטר
 284..... בשטר בכתב ידו של המתחייב
 284..... בשטר שהמתחייב רק חתם עליו
 283..... דבר שרק מפרש את הכתוב מעליו
 282 267..... לחובת בעל השטר
לשון לא מדויקת שלא נחשבת זיוף
 279..... 'אבי' על אב מאמץ
 279..... 'אמי' על חמות
 279..... 'בני' על בן מאומץ
 279..... אם יש לו בנים או אין לו
 279..... אם כתב 'בני פלוני', ויש לו בן באותו שם
 290 287 265..... **מחיקה בשטר - האם השטר כשר?**
 287..... אם מוכח מהשטר מה נמחק
 287..... אם קיימו אותה בסוף השטר
 290..... ולא ניכר מה היה כתוב
 290 289..... מחיקה במקום שיתכן שנכתב 'שריר וקיים'
 288..... במקום בשטר שרגילים לכתוב שהוא נפרע
 288..... במקום שאפשר לקצץ מהשטר
 287..... בשם הלווה והמלווה, בסכום או בתאריך
 287..... **מלה תלויה - האם לומדים ממנה?**
 287..... אם קיימו אותה בסוף השטר
 287..... בשם הלווה והמלווה והסכום
 274..... **מפרשים את לשונו לפי לשון בני אדם**
 264..... **סוג הכתב**
סתירה בין שתי לשונות בשטר
 267..... אם אפשר ליישב ביניהם בדוחק
 267..... אם הם תלויים זה בזה, "א שהוא ב"
 276..... אם תפס המלווה
 270..... בשטר מחילה
 267..... אם התחתון בשורה האחרונה
 267..... אם כתוב 'הכל שריר וקיים'

301 300..... שמו של המתחייב.
 301 300..... שמו של מקבל התחייבות (מלווה, קונה)
 301 300..... בשטר בלי קנין
 268..... **אם לא כתוב 'במנא דכשר למיקניא ביה'**
אם לא נכתב בו דבר שרגילים לכתוב באותו מקום
 279..... אם המתחייב ידע על כך או לא ידע
 285..... **אם לא נכתב 'הכל שריר וקיים' - השטר כשר?**
 292 290
 292..... אם אין שורה רווח מעל חתימות העדים
אם נכתב 'הכל שריר וקיים' פעמיים - השטר כשר?
 292 291 286.....
 292 291..... אם אין שורה רווח מעל חתימות העדים
 291..... אם חזר עניין השטר בשורה האחרונה
 292 291..... פעם בשורה האחרונה ופעם בשורה שעליה
הקפדות בכתיבתו מחשש זיוף
 האותיות לא יהיו מרווחות או דחוקות
 הגליונות צריכים להיות צרים
 כתיבת 'שלשה' בסוף שורה על פרט נקבה
 לא לכתוב מספרים באותיות
 לא לכתוב ראשי תיבות וגימטריאות
 מספרים שאין לכתוב בסוף שורה
 הפתרון למצב שנקלע שם מספר
חתימות העדים
 אם השאירו רווח מעל חתימותיהם - השטר כשר?
 אם השאירו שורה וחצי (בעובי) רווח
 אם השאירו שורה או שתי שורות רווח
 אם השטר מסתיים באמצע שורה וחתמו בשמאל השורה
 285 284.....
 אם חתמו באמצע שורה אחרי שורה רווח
 זה לצד זה
 זה תחת זה
 אם לא יודעים שאין להשאיר שתי שורות רווח
 אם נכתב משהו מתחת לחתימתם וחתמו שוב
יד בעל השטר על התחנתנה
 אם כתוב בו 'דלא כאסמכתא ודלא כטפסי דשטרי'
 אם עי"ז יתבטל השטר לגמרי
 בדבר שאפשר לתלות בטעות
 בביטול עקב מחלוקת פוסקים
 בביטול עקב ספק בנוונת כותב השטר
 אם תפס מיטלטלין
 אם הוא טוען 'ברי' או 'שמא'
 ברשות הבעלים או שלא ברשותם
 חייב שבועת היסת
 תפיסה בפני עדים
 אם תפס פירות של קרקע
 בלשון מסופקת שנוטה יותר לבעל השטר
 בספק מי המלווה
יש לחזור על עניינו בשורה האחרונה בלי לחדש
 אם חידש - השטר פסול?
 אם יש שורה רווח מעל חתימות העדים

291 אין לכתוב 'הכל שריר וקיים' פעמיים
 264 דינו בזה"ז
 285 כתיבת 'הכל שריר וקיים'
 264 צורתו
 289 שיש בו מחיקה
 265 **שיש בו ריעותא - הכאת בעליו כדי שיודה**
 265 אם הנתבע לא טוען שיש ריעותא
 265 בתביעה מיוזם או מלקוח
 265 והנתבע טוען שהוא פטור
 265 שיש בו אותיות מרווחות או דחוקות - חשש זיוף
 265 **שיש בו ריעותא - כשרותו**
 265 לעניין הפרט שיש לגביו שינוי בכתב
 353 **שכתוב בעיפרון**
 293 **שכתוב על נייר ועדיו על מחק**
 264 **שפת הכתיבה**

שטר חוב

278 **אם הלווה טוען שהשטר הוא אמנה**
 278 **אם הלווה טוען שפרע**
 304 **אם הנתבע טוען שאחר ששמו כשמו הוא הלווה**
 307 304 אם הוחזקו בעיר שניים בעלי שם זה
 312 ואחד קנה קרקע מחברו - גבייה מהקרקע
 312 והם שותפים בקרקע - גבייה מהקרקע
 307 אם אחד מהם היה קטן בזמן ההלוואה
 307 אם בשטר כתוב תואר המתאים לו ולא לאחר
 310 309 307 אם הלווה כתב את התואר או שהעדים כתבוהו
 307 אם השטר בחתימת ידו
 310 309 אם התואר כתוב אחרי שם האב
 310 309 307 'שליט'א' וכדומה או 'כהן'
 307 304 **אם הנתבע טוען שהתובע אינו המלווה**
 307 304 אם הוחזקו בעיר שניים בעלי שם זה
 304 אם הלווה טוען ברי
 307 אם השטר אינו ביד התובע
 310 307 אם יש לנתבע שובר
 304 אם שניהם תובעים אותו או רק אחד תובע
 אם לא כתוב סכום החוב
 275 אם הסכום מחוק וכתוב רק "מטבע פלוני שהם"
 277 אם כתוב מטבע או לא כתוב
 278 אם כתוב רק מספר ולא סוג המטבע
 279 לפי החשבון שנהוג לעשות באותו מקום
 275 אם כתוב רק סוג המטבע
 277 בכסף או בהב
 277 בלשון רבים, 'דינרי' או 'דינרין' או 'בדינרין'
 אם תפס המלווה הרבה
 276 ולא ראו עדים
 276 275 ועדים ראו
 275 חובת הלווה להישבע
 אם שמות הלווה והמלווה זהים והנתבע טוען שהוא
 307 306 המלווה
 308 אם עדים מעידים מי המלווה
 308 נחשב חוב בשטר או בעל פה

267 אם למעלה יש פירוט ולמטה סכום כולל
 267 בסתירה בין תאריכים
 270 הבדל בין סכומים בגלל חסרון אות
 267 266 התחתון עיקר או יד בעל השטר על התחתונה
 267 סוגים שונים של נכסים
 270 'ספל' או 'קפל'
 270 אם 'ספל' למעלה או למטה
 270 בשטר חוב או בשטר מחילה
 267 סתירה בדברי העדים המצוטטים בשטר
 270 שם שארוך למטה וקצר למעלה
 שם שארוך למעלה וקצר למטה
 269 268 אם אין שם מחיקה
 268 אם הסופר לא כתב אות אחת
 268 אם הסופר לא כתב שתי אותיות
 269 אם ניכר שמחוק
 269 268 אם נמחקו אות אחת או שתי אותיות
 269 השטר פסול?
 269 שינוי בשם הלווה
 269 שינוי בשם המלווה, והשטר בידו
 269 שם שלמעלה עם ן סופית ולמטה עם נ כפופה
 עדות בשטר על קידושין (דאה: עדות בקידושין)
 עדים שכתבו שטר - יכולים לכתוב שטר חדש?
 305 אם הראשון היה כשר
 305 ונמסר למלווה או טרם נמסר למלווה
 305 שטר חוב או שטר מכר
 305 אם הראשון היה פסול - פרטים לא נכונים
 292 290 263 262 **על דבר שיכול להזדיף**
 263 262 גבייה בו מיד אחרי כתיבתו או לאחר זמן
 263 שטר הקנאה - שמסירתו יוצרת את הקנין
 263 אם יש עדי מסירה או אין
 263 בכתב ידו של המזכר או של סופר
 264 שימוש בו כראיה
 263 שטר ראיה
 קידושי שטר (דאה: קידושי שטר)
 54 53 **קידושין ע"י התחייבות בשטר לתת לאשה מנה**
 287 **קיום מחקים ותליות**
 293 אופן כתיבתו אם כבר חתם עד אחד
 293 שני העדים חותמים אחרי הקיום
 292 287 בסוף השטר לפני 'הכל שריר וקיים'
 293 דבר שנכתב בקיום ולא מצאוהו בשטר
 288 דוקא באותו כתב כשאר השטר
 292 291 כתיבת הקיום בשורה האחרונה או לפנייה
 287 כתיבת 'ודין קיומיהוון'
 שאבד - כתיבת שטר חדש במקומו
 305 שטר חוב
 305 שטר מכר
 305 כתיבת אחריות
 264 263 שאינו מוכח מתוכו
 264 שאינו עשוי כתקנת חכמים
 264 שטר הקנאה, שהמוכר טוען שלא מסר אותו
 שטר מקושר

142 אם אינו רואה אותם

142 לליווי החתן או הכלה

141 הנהגה מהסעודה ואינו משמח

141 שכר עליה

ימי שמחה אחרי הנישואין

131 איסור החתן במלאכה בהם

132 131 אם מחלה לו, באלמנה או בתולה

132 ע"י שותפו בחנותם

132 איסור לחתן ללכת יחידי בשוק

132 בהליכה לבית כנסת

113 באלמן שנשא בתולה וחשב שהיא בעולה

133 131 111 באלמנה - שלשה

133 אם החתן בחור

133 באלמנה שלא נבעלה

131 111 בבתולה - שבעה

132 חובת הבעל לאכול ולשמוח עמה

132 אם מחלה לו

132 תספורת לחתן

שבעת ימי המשתה - יום התחלתם אם היו קידושי טעות

101 וחזר וקידש ביום אחר

שמיטה

האוסף פירות שביעית והסוחר בהם (ראו: רשע)

ת

תוך כדי דיבור

70 המבקשת להתקדש וחזרה בה תכ"ד

מי שעבר עבירה תכ"ד אחרי שהעיד - עדותו

224 נפסלת?

33 מקדש שאמר לשון קידושין תכ"ד אחרי הנתינה

35 שיעורו

תוספת כתובה

160 אם הזכיר בכתובה רק את התוספת

167 164 אם יש ויכוח על סכום התוספת

161 אמירת החתן שיתן תוספת - תוקפה בלי קנין

161 בשעת הנישואין או אחרי הנישואין

161 לפני האירוסין

160 הכללת העיקר והתוספת בסכום אחד

161 160 במשפחה מיוחסת שנוהגת כך

161 אם כתב על סכום זה 'דחזו ליכי'

חיוב בה -

98 97 96 אם נתאלמנה אחרי חופה בלי ביאה

103 98 97 96 בחופת נדה

103 בחופת נדה, אם החתן ידע שהיא נדה

96 אם נתאלמנה מהאירוסין

מי שלא כתב כתובה ומשפחתו נוהגת להוסיף

161 160 הרבה

161 אם משפחת האשה אינה נוהגת כך

תחנון

343 בשבעת ימי המשתה

308 306 בשטר בלי קניין או עם קניין

300 כתיבת שטר ללווה שלא בנוכחות המלווה

308 306 301 300 בשטר בלי קניין או עם קניין

309 כתיבת שם העיר של הלווה ושל המלווה

309 אם נכתב שם לא נכון

311 מלווה שתובע שניים בעלי אותו שם בשני שטרות

311 ומצא אצלו שובר מקויים

311 אם בשטרות כתובים שמות סבי המלווים ולא בשובר

שניים בעלי אותו שם שתובעים אותו לווה בשני שטרות

310 307 וכתבו הרשאה זה לזה לתבוע

311 310 307 אם יש לו שובר

311 310 אם בשטרות כתוב שמות סבי המלווים ולא בשובר

311 אם השובר נמצא אצל המלווה והוא מקויים

311 אם שטר החוב נמצא בין שטרות קרועים

שידוכין

72 כפייה לקדש את משודכתו

23 מלקות למי שמקדש בלי שידוכין

72 קנסות וחרמות שנעשים לחזקם

72 חשש שהם גורמים לאונס בקידושין

שכירות

274 המתחייב לא למכור נכס, רשאי להשכירו

שליח ציבור

216 רוצח בשוגג יכול להיות שליח ציבור?

שליח

67 המקדש ע"י שליח ורוצה לקדש אח"כ בעצמו

67 אם בקידושי השליח לא היו עדים

67 אם בקידושי השליח לא היו עשרה

שליח לקדש

52 שאמר 'הילך דינר שלי והתקדשי לפלוני'

שהאשה אמרה לו 'תן מנה לפלוני ואתקדש לי'

51 אחרי שדיבר עמה על עסקי קידושיה

51 ואמר 'הן'

שקידש בשתיקה אחרי שדיבר עמה על עסקי

27 קידושיה

שם

אופן כתיבת השמות

בגט (ראו: גט)

בכתובה (ראו: כתובה)

מקום שיש שניים בעלי שם זהה (ראו: ערב, שטר חוב)

עדים שלא מכירים את שמות הצדדים (ראו: שטר)

שמחה

בשנה הראשונה לנישואין

132 יציאת החתן למלחמה

132 יציאת החתן לסחורה

132 אם מחלה

141 המצוה לשמח חתן וכלה

141 אופנים לקיום המצוה

141 אמירת 'כלה נאה וחסודה' אם אינה כן

141 ביטול תורה לשם כך

תלמיד חכם

במקום שאין מכירים אותו או בעירו 253-251
 בעבירה שמחמתה העבירוהו מאומנותו 253-251
 אם ע"י התשובה ישוב לאותו מקצוע 253 251
 ע"י הוכחה לשינוי דרכו 249
 ע"י החזרת הממון 249
 אם אינו יודע למי - יעשה צרכי רבים 250 249
 אם אינו יודע למי - מסירת הממון לב"ד 250

של גנב

אם החזיר בכפיית ב"ד 223
 אם החזיר מרצונו 249 223
 של הבודק שחיטה לאחרים, שיצאה מידו טריפה 252
 של הנשבע לשקר 253-251
 שבועת ממון או שבועה אחרת 251
 של לווה בריבית - שלא ילווה בריבית אף מגוי 249
 של מלווה בריבית 249
 החזרת הממון 250 249
 לא ילווה בריבית אף לגוי 249
 קריעת שטרותיו 249
 של מפריחי יונים 253 250
 החזרת הממון שהרוויחו 250
 הימנעות מכך אף במזבז ובחנם 250
 שבירת כליו 250
 של משומד 251
 של משחק בקוביא 253 250
 החזרת הממון שהרוויחו 250
 הימנעות מכך אף בחנם 250
 שבירת כליו 250
 של סוחרי שביעית 251
 של עד שהזמם 253 252
 של שוחט שיצאה מידו טריפה 253 252
 לבישת שחורים 252

גדול הדור שכתב בשטר מתנה 'אתן' 273
 פטור ממס 238
 חייב כסף גולגולת 238
 שאוכל בשוק 237
 שטוען שטעה בעדותו בזיהוי בעל דין 302
 בזיהוי אשה 302

תנאי

המקדש 'ע"מ שאני צדיק' 87
 שאינו כפול 47
 בתנאי בלשון 'על מנת' 47

תפיסה

אם לשון השטר קצת מסייע לתופס 276
 בפני עדים 276 275
 שלא בפני עדים 276
 אם טוען ברי או טוען שמא 276

תקיעת כף

שבועה בתקיעת כף על הכתובה 169

תקנת השוק

שאי אפשר לטרוף מיטלטלין מלקוחות 165

תשובה

הפסול לעדות מחמת עבירה, שעשה תשובה - כשר?

אם עשאה אחרי ראיית המעשה ולפני שהעיד 205
 ברשע דחמס 205
 אם קיבל מלקות שנתחייב בהן 249
 אם שניים העידו שעשה תשובה 248
 כשר משעה ששב או משעה שהעידו 249
 עדותו על מה שראה לפני ששב 249